312e ZITTING VAN DE RAAD VAN MINISTERS DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, GEHOUDEN OP 12 NOVEMBER 1974 TE BRUSSEL

1. Agenda (doc. 1985/74)

Op Nederlands verzoek werden de als laatste punt opgenomen "betrekkingen met Portugal" naar het begin van de agenda verplaatst. Overigens goedgekeurd.

2. Lijst A-punten (doc. 1986/74)

- Goedgekeurd. Daaronder komt voor de Raadsverklaring inzake Suriname en de Nederlandse Antillen (doc. I/160/74).

- Onder dit punt kwam Staatssecretaris Brinkhorst terug op de richtlijn oppervlaktewateren, waarop Nederland in de milieuraad van 7 november een reserve had aangehouden. Hij herhaalde dat de ontwerp-richtlijn voor Nederland ernstige problemen oproept. De Nederlandse regering hecht echter een groot belang aan voortgang met betrekking tot een goed communautair milieubeleid, hetwelk zij wil stimuleren. Zij is daarom bereid de reserve alsnog op te heffen indien de Commissie zich kan verenigen met een Nederlandse verklaring in de Raadsnotulen, waar ook de andere lidstaten hun instemming mee kunnen betuigen. De verklaring slaat op de toepassing van art. 4 lid 3 van de ontwerp-richtlijn, waarin sprake is van uitzonderingen met betrekking tot grensoverschrijdende vervuiling: Nederland gaat er van uit dat de Commissie de meest betrokken lidstaten (lees: de oeverstaten van Rijn en Maas) consulteert alvorens voorstellen te doen; de woorden "bij uitzondering" moeten restrictief en uitzonderlijk toegepast worden. Een en ander prejudiciëert de Nederlandse positie in het Rijnoverleg in andere kaders niet.
Commissaris Scarascia Mugnozza dankte de Nederlandse delegatie voor het opheffen van haar reserve en gaf de verzekering dat de Commissie de door Nederland gevraagde consultaties zal plegen. Zonder verder het woord te geven aan andere delegaties concludeerde voorzitter Sauvagnargues dat de verklaringen van de Nederlandse delegatie en van de Commissie in de notulen worden vastgelegd.

3. Resoluties oktoberzitting Europees Parlement (doc. 1857/74)

Ter kennis genomen met de aantekening dat deze resoluties in aanmerking genomen zullen worden bij de bespreking van de punten waarop ze betrekking hebben.
Voorzitter Sauvagnargues merkte op dat enkele van deze resoluties in de 310e Raad (Financiën 21 oktober) reeds in aanmerking zijn genomen.

4. Inventaris van de economische en financiële situatie (doc. R/2829/74)

President Ortoli leidde het document van de Commissie in. Hij benadrukte vooral de moeilijkheden bij het opstellen van de vooruitzichten en de wisselvallige gegevens, die daaraan ten grondslag lagen.

Minister Callaghan vermeldde, dat voor het lidmaatschap van het V.K. van de Gemeenschap twee argumenten hadden gegolden, t.w. de politieke samenwerking en het dynamisch effect van een grotere markt. Hij kon thans niet bepalen of dit laatste wel voor Groot Brittannië van toepassing zou zijn. In het V.K. gaf groter groei steeds een groter tekort op de betalingsbalans, terwijl stilstand in de groei grotere werkeloosheid meebracht. Dat was het Britse dilemma. Het document van de

© NA, 2.02.05.02 (Arch. MR) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 1391
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/Z00444

Commissie voorzag een groeipercentage voor het V.K., dat 1½% lager lag dan het gemiddelde in de Gemeenschap. Hierdoor zou de bruto nationaal product-verhouding zich nog ten nadele van het V.K. wijzigen. Er was een positief element. In 1980 zouden de olie-revenuen essentiëel bijdragen tot verbetering van de situatie en in 1985 zou het V.K. zich bij de OPEC kunnen voegen. Maar in de eerstkomende jaren zou er weinig in positieve zin veranderen.
De periode van onzekerheid, die de noodzakelijke heronderhandelingen meebrachten voor de Gemeenschap, moest spoedig aflopen. Binnen 12 maanden zou het Britse volk zich kunnen uitspreken. Daartoe zouden de heronderhandelingen op korte termijn tot resultaten moeten leiden. Oplossing van het begrotingsprobleem was daarbij van groot belang.
Het V.K. zou een aanzienlijk groter deel in de financiering van de begroting bijdragen dan zijn aandeel in het totale b.n.p. van de Gemeenschap. In geen enkele andere lidstaat zou deze wanverhouding zo groot zijn. Het zou betekenen dat een lidstaat waarin het b.n.p. per hoofd beneden het gemiddelde in de Gemeenschap ligt, "real ressources" overdraagt aan lidstaten met een hoger b.n.p. per hoofd. De Gemeenschap moest dit als een werkelijk probleem zien en het oplossen. Als dit niet gebeurde zou er geen sprake kunnen zijn van convergentie van de economie der lidstaten, integendeel, zij zouden verder uit elkaar groeien. Het was niet de taak van de Raad om enige Gemeenschapspolitiek te ontmantelen. De oplossing moest daarbinnen blijven. Artikel 235 van het Verdrag gaf daartoe de mogelijkheid.
De heronderhandelingen zouden binnen 2 à 3 maanden afgelopen moeten zijn. Om dat te bevorderen zou de Raad vandaag als een algemeen principe moeten aanvaarden dat landen met een b.n.p. dat lager ligt dan het gemiddelde, niet een bijdrage aan de begroting hoeven te leveren die uitgaat boven hun b.n.p.-aandeel. Het Coreper zou de details kunnen uitwerken en de Raad van 2 en 3 december a.s. zou dan kunnen bekijken hoe het probleem kan worden opgelost. De oplossing zou een belangrijke stap betekenen in de heronderhandelingen.

Minister Wischnewski kon geen definitief standpunt bepalen. Het Commissiedocument was nuttig maar door het tegenover elkaar stellen van b.n.p. en bijdragen werkte het suggestief. Duitsland wilde vasthouden aan het bestaande financieringssysteem. Volgens het document zou in 1980 een probleem kunnen opduiken. Maar dan zou ook kunnen blijken dat men aan een schijnprobleem bezig was. Tabel XIV van het document moest met grote omzichtigheid worden benaderd. Die tabel kon geen basis voor een beslissing zijn.

Minister Guldberg vermeldde eigen problemen met de stijgende omvang van de EG-begroting. Er moest een methode worden gevonden waarbij de noodzakelijke elementen konden worden vergeleken en de nodige conclusies konden worden getrokken. Behandeling in Coreper moest snel beginnen en zou hopelijk tot positief resultaat leiden.

Minister van Elslande stelde, dat de Belgische regering nog in het stadium van vragenstellen verkeerde. Zo vroeg men zich af of nu al moest worden afgestapt van een financieringssysteem, dat niet lang geleden door 9 parlementen was aanvaard. Verder of het V.K. niet een soort salami-taktiek toepaste door zijn eisen stuk voor stuk te willen behandelen. Er zou nog verder moeten worden gestudeerd.

Minister van der Stoel zei dat de argumentatie van Minister Callaghan indruk had gemaakt. De Raad zou zich ernstig moeten beraden over een oplossing. Er zou geen formule moeten worden gezocht, die slechts voor één lidstaat van toepassing zou zijn; voorts zou niet moeten worden gezocht naar een "juste retour"; het eigen middelen besluit zou moeten worden gehandhaafd. Men zou kunnen denken aan een correctie mechanisme op de toepassing van het eigen middelen besluit. Bij de vraag of het mechanisme moest worden aangewend zouden twee kriteria moeten worden gehanteerd:

- het b.n.p. per hoofd in de betrokken lidstaat zou lager moeten zijn dan het EG gemiddelde;
- er zou sprake moeten zijn van een onevenredige verhouding tussen de bijdrage aan de begroting en het b.n.p. aandeel in het totaal van de Gemeenschap.

Een oplossing van het probleem zou bijdragen tot het tegengaan van verstoring van het economische evenwicht in de Gemeenschap. Nederland was bereid positief mee te werken aan de oplossing van het probleem.

Minister Thorn meende dat niet gesproken moest worden van heronderhandelingen, maar van toepassing van de verklaring van de Gemeenschap tijdens de toetredingsonderhandelingen, in het bijzonder de laatste zin, luidende:

"Zouden zich in de huidige Gemeenschap of in een vergrote Gemeenschap onaanvaardbare situaties voordoen, dan zou het bestaan van de Gemeenschap eisen dat de instellingen daarvoor een rechtvaardige oplossing vinden".
Men zou in de komende weken moeten nagaan of en in hoever er voor een lidstaat een onaanvaardbare situatie is ontstaan.

Staatssecretaris Pedini verklaarde, dat Italië bereid was het probleem diepgaand te onderzoeken. Het eigen middelen besluit ging niet uit van b.n.p.-verhoudingen of van de "juste retour". Een nadeel van de begroting was dat deze niet kon bijdragen tot struktuurverbeteringen in de Gemeenschap.

Minister Fitzgerald vond dat de mogelijkheid van problemen was aangetoond in het document van de Commissie. Ierland zou ongelukkig zijn met wijzigingen van het Verdrag. Een oplossing zou de voortgang van de Gemeenschap niet mogen belemmeren. Binnen deze restricties zou een oplossing moeten worden gezocht.

Staatssecretaris Destremau wees op de uitzonderingspositie die de toetreders nog enkele jaren zouden innemen voor wat betreft hun aandeel in de financiering van de begroting. Het systeem van de eigen middelen was van groot belang. Iedere prognose had vele zwaktes. De simulatie in tabel XIV ging over eigen middelen van de Gemeenschap en <u>niet</u> over bijdragen van de lidstaten. Zij was zeer aanvechtbaar, omdat ze gebaseerd was op 1974 zonder in voldoende mate rekening te houden met essentiële wijzigingen in de situatie tot 1979. Er kon niet gesproken worden van een aangetoond financiëel probleem van een der lidstaten. Frankrijk kon verdere bespreking in Coreper accepteren maar daar zouden geen voorstellen voor oplossingen moeten worden geconstrueerd. Het bestaande systeem van financiering was goed, het moest worden voortgezet.

De voorzitter resumeerde als volgt:

- De Raad heeft niet eenstemmig erkend dat er een probleem is op het gebied van de financiering van de Gemeenschap. Er is echter een Brits probleem.
- De vraag of er een onaanvaardbare situatie bestond werd niet bevestigend beantwoord. Of een dergelijke situatie in de toekomst zou kunnen ontstaan moest worden onderzocht. Zo ja, dan zou een oplossing moeten worden gezocht.
- Een fundamenteel element in de overwegingen zou moeten zijn de olie-revenuen die het V.K. kon verwachten.
- De gedachtenwisseling zal worden voortgezet bij de Permanent Vertegenwoordigers.

5. <u>Middellandse Zee</u>

De voorzitter van het Comité van Permanent Vertegenwoordigers bracht naar voren het belang voor het welslagen van het Middellandse Zee beleid, dat de Gemeenschap

ten spoedigste haar derde-landenbeleid voor conserven zal vaststellen. Aangezien dit punt op de agenda van de decemberzitting van de Landbouwraad staat, verzocht Ambassadeur Burin des Roziers de Ministers van Buitenlandse Zaken om terzake een dringend appel te richten aan hun collega's belast met landbouwaangelegenheden.

Voorzitter Sauvagnargues aanvaardde de taak die van hem werd gevraagd.

Sir Christopher Soames wees er op dat regeling in dit punt essentiëel is voor het welslagen van de onderhandelingen.

6. ACP-onderhandelingen

a. Uiteenzetting door de Commissie over de stand van de onderhandelingen.

Commissaris Cheysson deelde mee dat de ACP-landen na een vergadering te Dakar op 8 november aan de Gemeenschap hebben laten weten dat zij tevreden zijn over de vorderingen op financiëel, technisch en industriëel gebied. De stagnatie op de overige terreinen wordt evenwel betreurd. Volgens Cheysson willen de ACP-landen eind november de onderhandelingen op Ambassadeursniveau afronden. De dan nog opengebleven punten moeten dan in december in een ministeriële conferentie worden geregeld. Op 10 december vindt nog een interne ACP-conferentie plaats, zodat de conferentie met de EEG- Ministers pas daarna kan plaatshebben. Hr. Cheysson meende dat een eventuele vertraging van dit schema niet aan de EEG mag liggen, mede omdat anders het risico wordt gelopen dat de ACP-landen extra financiële claims zullen leggen ter compensatie van deze vertraging.

b. Zie bericht langs andere weg.

c. Suiker. (doc. I/162/74)

Commissaris Cheysson vroeg de Raad een beslissing te nemen over de duur van de suikerregeling en over de prijs. Zonodig zou het CSA eind deze week de principe-afspraak over de prijs nader kunnen definiëren. De Commissie meent dat de suikerregeling een "vocation indéterminée" moet hebben, maar dat het overeen te komen mechanisme slechts voor 5 jaar behoeft te gelden. Een lange duur van de overeenkomst, die een afzetgarantie inhoudt is voor de ACP-landen belangrijker dan een hogere prijs. Dit zowel vanwege de zekerstelling van de werkgelegenheid als vanwege de verstoring van het economische evenwicht indien de thans zeer hoge prijzen binnenlands zouden moeten worden doorberekend, waarna terugdraaien in een later stadium moeilijk is.

De Commissie heeft bewust een vaag voorstel voor de prijsbepaling gedaan teneinde soepel in te kunnen spelen op de marktsituatie in de komende jaren. Voor 1975 zou een afzonderlijke prijs onderhandeld moeten worden, die het maximum is van de prijzen die in de Gemeenschap worden toegepast. Deze zou ongeveer overeenkomen met de f.o.b.-prijs waarover de Caraïbische landen thans onderhandelen met het V.K. Voor de volgende jaren is thans nog geen prijs te bepalen. Volgens Cheysson is Mauritius bereid om voor 1975 de levering van 500.000 ton suiker te garanderen tegen een prijs van £ 140/lgtn. Ook voor een aantal andere landen zou deze prijs aanvaardbaar zijn.

Voorzitter Sauvagnargues constateerde dat er overeenstemming bestaat over de hoeveelheid waarvoor de garantie geldt, nl. 1,4 mln ton. Dit betreft - zoals de Franse delegatie nadrukkelijk liet vastleggen - niet alleen een afname -, maar ook een leveringsverplichting.

Minister Callaghan noemde het juist om voor 1975 een afzonderlijke prijs te onderhandelen en verder af te wachten hoe de markt zich ontwikkelt. Hij vroeg zich echter af of de door de Commissie genoemde prijs wel hoog genoeg is om de nodige leveranties aan de Gemeenschap zeker te stellen. Hij zou de Commissie liever mandaat geven de "best possible terms" te onderhandelen. De gedachten van het V.K.

gaan uit naar een garantie van £ 140 per ton voor 5 jaar met een hogere prijs voor 1975. Dit omdat de Gemeenschap anders de nodige suiker gewoon niet krijgt. De Heer Cheysson verduidelijkte dat de Gemeenschap, los van de garantieregeling waarover thans wordt gesproken, het volgend jaar ook nog een inschrijving voor levering van suiker zal houden. De prijs die daarbij betaald zal moeten worden ligt noodzakelijkerwijze veel hoger dan de te garanderen prijs. Verder gaf de Heer Cheysson toe dat het moeilijk denkbaar is dat de Gemeenschap na 1975 een lagere prijs zal aanbieden in het kader van de garantieregeling als de hele tendens op de wereldmarkt en in de Gemeenschap naar hogere prijzen gaat.

De Britse delegatie vroeg toen een positieve reactie van de Commissie op de volgende uitgangspunten: de garantie voor 1975 is het equivalent van £ 140 per ton f.o.b.; de Commissie is bereid te erkennen dat een lagere prijs voor volgende jaren niet mogelijk is; en de Commissie zal een hogere prijs bieden indien dat nodig is om de nodige suiker te krijgen. Het akkoord van de Commissie zou in de notulen van de Raad moeten worden vastgelegd.

Commissaris Lardinois wilde een prijs van £ 140 per ton f.o.b. voor 1975 niet uitsluiten. Gezien de inflatie en de ontwikkeling op de wereldmarkt achtte hij het niet waarschijnlijk dat de prijs na 1975 wordt verlaagd. De Commissie wil hierover echter geen verplichting aangaan, ook niet in de notulen. Over de laatste vraag van de Britse delegatie zei Lardinois dat men een minimum aan vertrouwen in de onderhandelaar moet hebben. De Gemeenschap biedt de ACP-partners nl. aanzienlijk meer dan alleen maar een prijs voor de suiker. Ook wat dit betreft wil de Commissie niets in de notulen vastgelegd zien.

De voorzitter kwam tot de conclusie dat de Landbouwraad een nauwkeurig besluit over de prijzen moet nemen.

Minister Callaghan vroeg echter om het ontwerpmandaat te wijzigen in de tweede helft van paragraaf 4 van het enige artikel. Hij stelde daarvoor de volgende tekst voor:

"It is understood that a fair price will be offered to the ACP-exporters, taking into account the proposal for guaranteed EEC-prices presented by the Commission".

Commissaris Cheysson stemde hiermee in en meende dat de Landbouwraad op 18 november op basis hiervan de prijs zou moeten bepalen.

De Franse delegatie stelde dat het uitgangspunt moet zijn dat de garantieprijs voor de ACP-landen niet hoger is dan de EEG-interventieprijs. Wegens de invoerbehoeften is voor 1975 evenwel een hogere prijs nodig. Die prijs mag echter niet vastgelegd worden voor de volle 5 jaar omdat men ook de Europese suikerboeren een dergelijke garantie niet geeft.

De Belgische, Ierse en Duitse delegatie sloten zich daarbij aan.

Minister Callaghan wees erop dat het uitgangspunt daarmee £ 126 in plaats van £ 140 wordt.

De Franse delegatie verduidelijkte toen dat zij bereid is om de facto hoger te gaan.

Vervolgens vroeg Minister Callaghan vast te leggen dat de traditionele handelsstromen gerespecteerd zullen worden. De Raad kwam overeen de volgende tekst in de notulen vast te leggen:

"It is accepted that in practice the great bulk of sugar would be exported to the Community within the traditional pattern of trade".

De Franse delegatie tekende nog aan dat ook bij de formulering van de duur van de

garantie discriminatie ten opzichte van EEG-producenten moet worden vermeden.
Na een mislukte poging van de voorzitter om het hele suikerdossier naar de Landbouwraad over te hevelen, concludeerde hij dat de Raad instemt met het ontwerpmandaat genoemd in de bijlage van doc. I/162/74, behoudens een Britse reserve ten aanzien van de prijs (tweede gedeelte van paragraaf 4) en een Franse reserve ten aanzien van de duur (paragraaf 7). De Landbouwraad wordt gevraagd om zich 18 november a.s. uit te spreken over de prijs en over de Franse reserve.
Ten aanzien van de duur zij overigens verwezen naar punt 6e van dit verslag (is U reeds eerder toegegaan).

d. Stabilisering van de exportopbrengsten (doc. I/153/74)

Minister Wischnewski herhaalde dat de BRD de drie openstaande punten (lijst, modaliteiten voor beslissingen tot uitkeringen en procedure voor terugbetalingen) als één geheel beschouwt. Een automatisch recht op uitkering is voor de Bondsrepubliek onaanvaardbaar omdat dit een nieuwe internationale economische orde zou scheppen. De BRD is wel bereid te zoeken naar een globaal compromis.

Commissaris Cheysson zei dat de Commissie bereid is om de instemming van de lidstaten te vragen voordat zij een compensatievoorstel aan een ACP-land doet. Zij is echter tegen een speciaal stabilisatie comité omdat de ACP-landen daar dan in zullen willen participeren. Voor het EOF-comité is reeds met moeite een soortgelijk verzoek van de ACP-landen afgehouden. Het instellen van een stabilisatiecomité zou ook de voor het EOF-comité bereikte oplossing weer open kunnen breken. Vervolgens liet de Commissie een compromis-voorstel verspreiden waarin een oplossing voor alle drie openstaande punten wordt voorgesteld:

quote Modaliteiten vaststelling transfer.
Avant d'informer l'organe de coordination des pays ACP d'un projet de décision de transfert, la Commission s'assure de l'accord des Etats membres sur ce projet de décision. En cas de désaccord, l'affaire est traitée dans le cadre des procédures communautaires.

Questions encore pendantes en matière de stabilisation des recettes d'exportation(1)

I. Présentation et examen des demandes
   1. l'Etat ACP intéressé transmet sa demande à la Commission.
   2. La Commission examine cette demande en appliquant les critères fixés par la Convention d'Association:

---

(1) Il est rappelé qu'un accord est déjà intervenu notamment sur les points suivants:
   1. La Communauté affectera, pour la durée de la Convention en cours de négociation, un montant global plafonné en vue du couvrir l'ensemble de ses engagements au titre de la stabilisation des recettes d'exportation.
   2. Les transferts ne porteront pas intérêt. Les Etats ayant bénéficié de transferts contribuent à la reconstitution des ressources mises à la disposition du mécanisme par la Communauté. Dans ce cadre, le remboursement devra intervenir lorsqu'il sera constaté que l'évolution des recettes d'exportation du pays en cause le permettra. Si ce remboursement n'est pas intervenu au bout de 5 ans à compter du transfert, la procédure mentionnée sub II, 4 sera appliquée.

a) évolution des recettes d'exportation totales du pays demandeur en tenant compte notamment de la mise en exploitation de nouvelles sources de matières premières;

b) niveau de développement de l'Etat concerné en tenant compte par exemple du produit national brut par habitant, les pays les moins avancés devant recevoir une priorité;

c) difficultés particulières tenant à la situation géographique de l'Etat concerné, les pays enclavés et insulaires devant recevoir une priorité;

d) fluctuations sur les marchés mondiaux affectant les exportations vers les pays tiers.

La formulation mathématique de ces critères, qui ne figurera pas dans la Convention, mais fera l'objet d'un acte interne de la Communauté, sera arrêtée avant la signature de la Convention après discussion avec les pays ACP.

3. La Commission établit un projet de décision de transfert. Elle en informe l'organe de coordination des pays ACP.

4. La mise en oeuvre de la décision de transfert arrêtée donne lieu à la conclusion entre la Commission et l'Etat concerné d'une convention de transfert qui fixera notamment les conditions de remboursement.

II. Procédure conjointe

La Commission proposera aux pays ACP que la Convention confie au Conseil d'Association les missions suivantes:

1. autoriser chaque année en tant que de besoin l'utilisation anticipée de 20% de la tranche de crédits afférente à l'année suivante;

2. sur la base du rapport que la Commission lui transmet chaque année, réduire chaque année en tant que de besoin le montant des transferts à effectuer en vertu du mécanisme de stabilisation;

3. décider avant l'expiration de la Convention de l'affectation d'éventuels reliquats de la dotation;

4. si, au terme d'une période de cinq ans, à compter de la conclusion de la Convention de transfert, le remboursement n'est pas intervenu, décider

a) soit le remboursement immédiat, intégral ou partiel, du transfert;

b) soit l'échelonnement du remboursement total ou partiel;

c) soit l'abandon de la créance.

III. Liste des produits

Le mécanisme de stabilisation s'applique aux produits suivante:

a. Produits de l'arachide, couvrant l'ensemble de

aa) arachides en coques ou décortiquées
ab) huile d'arachide
ac) tourteaux d'arachide

b. Produits du cacao, couvrant l'ensemble de

ba) cacao en fèves
bb) pâte de cacao
bc) beurre de cacao

c. Produits du café, couvrant l'ensemble de

ca) café vert ou torréfié
cb) extraits ou essences de café

d. Produits du coton, couvrant l'ensemble de

da) coton en masse
db) linters en coton

e. Produits du coco, couvrant l'ensemble de

ea) noix de coco
eb) coprah
ec) huile de coco

f. Produits du palmier et du palmiste, couvrant l'ensemble de

fa) huile de palme
fb) huile de palmiste

g. Cuirs et peaux, couvrant l'ensemble de

ga) peaux brutes
gb) cuirs et peaux de bovins
gc) peaux d'ovins
gd) peaux de caprins

h. Produits du bois, couvrant l'ensemble de

ha) bois bruts
hb) bois simplement équarris
hc) bois simplement sciés longitudinalement

i. Bananes fraîches

k. Thé

l. Sisal brut

p.m. Sucres de canne à l'état solide (1)

---

(1) En ce qui concerne le mécanisme à appliquer à ces produits, des propositions appropriées ont été faites séparément.

unquote.

Naar aanleiding van dit compromisvoorstel zei Staatssecretaris Brinkhorst dat Nederland graag een zo groot mogelijke lijst heeft die van toepassing is op zoveel mogelijk landen. Nederland kan daarom instemmen met de door de ACP-landen gevraagde uitbreiding van de lijst.

Commissaris Cheysson betoogde dat de Commissie in het compromisvoorstel de uitbreiding van de lijst met marktordeningsprodukten en mineralen afwijst, deels vanwege de aard van de produkten en deels omdat aanvaarding in strijd zou zijn met de communautaire principes. Staatssecretaris Brinkhorst zei bij wijze van compromis desnoods bereid te zijn de mineralen telaten vallen, maar de marktordeningsprodukten zouden in elk geval aan de lijst moeten worden toegevoegd. Daarop deed voorzitter Sauvagnargues een beroep op de Nederlandse en de andere delegaties om terwille van de snelheid van de onderhandelingen in te stemmen met het compromisvoorstel. Daarbij

wees hij de Nederlandse delegatie erop dat de concessies die de Bondsrepubliek dan zou moeten doen, minstens even groot zijn als die welke van Nederland worden gevraagd. Commissaris Cheysson verduidelijkte dat volgens de Commissie de marktordeningsprodukten niet voor de stabilisatieregeling in aanmerking komen omdat de Gemeenschap dan aan producenten van derde landen verdergaande garanties zou geven dan aan de eigen boeren. Deze laatsten genieten immers geen inkomstengarantie.

Minister Hattersley vroeg in het compromis nog op te nemen dat prijsdiscriminatie door de ACP niet aanvaardbaar is en dat het toepassen van prijsdiscriminatie uitsluiting van het betrokken produkt voor het betrokken land tot gevolg heeft. De Heer Cheysson stemde daarmee in. Verder legde Minister Hattersley reserves op ruwe sisal, huiden en leer, katoenprodukten, thee en tropische houtsoorten. Het argument daarvoor is dat opneming van deze produkten in de ACP-stabilisatieregeling discriminerend werkt ten opzichte van aziatische landen.

De Italiaanse, Ierse en Belgische delegatie zeiden ondanks grote bezwaren tegen het compromisvoorstel daar toch mee akkoord te willen gaan indien ook alle andere delegaties daarmee instemmen.

De Deense delegatie had bezwaren, met name tegen opneming van afgeleide produkten. Zij vreest dat een eis tot verhoging van het plafond het gevolg zal zijn van een uitbreiding van de lijst.

Staatssecretaris Brinkhorst zei niet te begrijpen waarom de andere delegaties zo restrictief zijn ten aanzien van het uitbreiden van de lijst. De uitkeringen zijn immers geplafonneerd. Een korte lijst leidt tot discriminatie tussen de ACP-landen onderling, hetgeen toch niet de bedoeling van de Gemeenschap kan zijn. Bepaalde marktordeningsprodukten zijn voor de ACP-landen van bijzonder groot belang. Het argument van de Commissie tegen opneming van deze produkten is niet erg valabel omdat de EEG de eigen boeren toch ook prijsgarantie geeft. Een uitgebreid stabilisatiemechanisme is een wezenlijke bijdrage voor de ontwikkelingspolitieke conceptie van de Gemeenschap. Dit moderne mechanisme schept bovendien een nieuwe relatie tussen de ACP en de EEG.
Na een nieuw appel van de Voorzitter toonde ook de Bondsrepubliek zich bereid het compromisvoorstel te aanvaarden indien ook de andere delegaties dat doen.

De Deense delegatie kon dit voorbeeld in de vergadering nog niet volgen, maar toonde zich bereid contact op te nemen met Kopenhagen.

Minister Hattersley trok vervolgens de Britse reserves ten aanzien van sisal en huiden en leer in, terwijl hij ermee instemde dat de reserves ten aanzien van katoen, thee en houtprodukten na nieuw intern overleg in Londen op korte termijn in het Comité van Permanent Vertegenwoordigers tot een oplossing te laten brengen.

Commissaris Cheysson zei nog dat Minister Judith Hart in Kingston haar vreugde over het stabilisatiemechanisme tot uiting had gebracht, juist omdat deze produkten ook door niet-ACP-landen worden geleverd, zodat daardoor een aanzet voor een nieuwe internationale economische orde wordt gemaakt. Tenslotte heeft Staatssecretaris Brinkhorst het compromis als absoluut minimum aanvaard en daarbij gesteld dat de Nederlandse delegatie zich het recht voorbehoudt om op de lijst terug te komen indien bij de onderhandelingen blijkt dat op deze basis geen overeenstemming met de ACP mogelijk is. De Voorzitter concludeerde dat het compromisvoorstel aanvaard is behoudens reserves van de Deense en Britse delegatie, die zo spoedig mogelijk in het Comité van Permanent Vertegenwoordigers behandeld zullen worden.

e. Duur van de overeenkomst (doc. I/152/74)

Commissaris Cheysson zei dat de Commissie de Associatie-overeenkomst een "vocation de permanence" wil geven, maar dat de clausules inzake financiële en technische

samenwerking na 5 jaar opnieuw onderhandeld moeten worden. De Commissie is bereid om op voorstel van enkele delegaties de "vocation de permanence" op te nemen in de preambule. Staatssecretaris Brinkhorst meende dat niet alleen de financiële en technische regelingen, maar alle materiële clausules - dus ook de handelspolitieke artikelen - slechts 5 jaar geldig moeten blijven. Hij wees daarbij niet alleen op het gebruik in voorgaande associatie-overeenkomsten, maar ook op de snelle ontwikkeling in het internationale economische bestel. Een bewijs daarvan is het verschil in de handelspolitieke paragrafen tussen Jaoendé II en de ACP-overeenkomst. Nederland zal positief meewerken aan nieuwe onderhandelingen na 5 jaar. De Voorzitter concludeerde dat het algemene idee om de samenwerking een "vocation de permanence" te geven de instemming van de Raad heeft, maar dat alle specifieke bepalingen in de associatie-overeenkomst slechts een geldigheidsduur zullen hebben van 5 jaar.

f. Origine (doc. I/157/74)

Commissaris Cheysoon stelde een compromis ten aanzien van de cumulatieve origine voor: de ACP-landen zouden als één geheel moeten worden beschouwd (vooral van belang voor het Caraïbisch gebied); de EFTA-uitzonderingslijst zou overgenomen moeten worden voor de ACP; en de associatie-organen zouden speciale wensen van de ACP moeten kunnen onderzoeken.
De Voorzitter vroeg de delegaties dit compromis te aanvaarden.
De Duitse delegatie zei niet op een discussie over de origine voorbereid te zijn en vroeg verwijzing naar het Comité van Permanent Vertegenwoordigers.
De Voorzitter concludeerde dat gebleken was dat één delegatie nu nog niet met dit compromis kon instemmen en vroeg het Comité van Permanent Vertegenwoordigers deze zaak spoedig te trancheren.

7. Algemene preferenties voor 1975 (doc. S/1232/74)

Voorzitter Sauvagnargues stelde bovengenoemd document ter discussie en vroeg Nederland of het zijn algemeen voorbehoud tegen de nieuwe aanpak van de Commissie inzake een andere verdeling van de voordelen over de begunstigde landen ten aanzien van industriële eindprodukten kon aanvaarden.

Staatssecretaris Brinkhorst zei dat niet alleen over een aantal onderdelen van het pakket gesproken kon worden, maar dat er een algemene politieke oriëntatie over noodzakelijke verbeteringen in het APS gewenst was. Ondanks een uitspraak over mogelijke uitbreiding van het APS in de loop van 1974 had de Raad hiertoe niet kunnen besluiten. Van het huidige compromisvoorstel voor 1975 kon men slechts concluderen dat er van enige verbetering nauwelijks sprake was. Dat gold zowel voor de landbouw- als voor de industriële sector. De politieke verplichtingen van de Gemeenschap tegenover de derde wereld gedoogden echter niet dat men slechts marginale verbeteringen invoerde. Hij vroeg de andere raadsleden of deze bereid waren tot een ernstige discussie over de richting die zou moeten worden ingeslagen om het APS werkelijk tot ontwikkeling te brengen.

Sir Christopher Soames zei veel sympathie te hebben voor hetgeen door Staatssecretaris Brinkhorst was gezegd. Men moest echter niet vergeten dat de EEG een beter figuur sloeg dan andere geindustrialiseerde landen. De vergroting van het APS was het meest gehinderd door de grote hoeveelheden gevoelige produkten en de daarmee verband houdende tariefcontingenten. Derhalve was de verlaging van het aantal contingenten tot 16, ook al was het niet 7 geworden zoals de Commissie oorspronkelijk had voorgesteld, toch een acceptabele vooruitgang. Het enig mogelijke alternatief voor het thans voorgestelde systeem van speciale butoirs zou het verwijderen van enkele landen van de lijst van begunstigden zijn. De vraag welke landen dit zouden moeten zijn, zou vrijwel onoplosbaar blijken. Sir Christopher Soames

herinnerde bovendien aan het feit dat het een jaarlijks schema was, dat tot nog toe nog elk jaar was verruimd. Al was hij niet geheel tevreden met het compromisvoorstel, het leek toch het best haalbare.

Minister Shore wees op de tijdnood. Het leek derhalve verstandig de nog openstaande punten te bespreken. Hij was tevreden met de reductie tot 16 contingenten, maar zei dat het nieuwe butoirsysteem Hong Kong nogal sterk trof en dat hij hoopte dat daar een oplossing voor gevonden zou worden. Staatssecretaris Christensen had veel begrip voor het Nederlandse standpunt. Hij wees erop dat het oorspronkelijke Deense systeem veel ruimer was en dat Denemarken dat systeem het liefst al op 1-1-1973 als EEG-systeem had gezien. In weerwil van dit alles leek het thans voorgestelde toch bepaalde voordelen te hebben en in ieder geval het enig haalbare te zijn. Minister van Elslande zei het eens te kunnen zijn met het Commissievoorstel inzake de gevoelige produkten, maar legde de nadruk op het experimentele karakter daarvan.

De Voorzitter meende dat er over exacte onderdelen van het pakket moest worden gesproken. Als men meende dat de hele benadering onjuist was, dan moest het werk opnieuw worden gedaan, maar zeker niet vanavond, zodat hij voorstelde het onderwerp van de agenda af te voeren.

Minister Thorn meende dat het toch mogelijk moest zijn om tot elkaar te komen. Het was duidelijk dat er geen stap terug kon worden gedaan en dat gepoogd zou moeten worden het systeem te verbeteren. Hij zei het eens te zijn met de benadering van Sir Christopher Soames en Staatssecretaris Brinkhorst te willen vragen de Commissievoorstellen te aanvaarden, die toch het proberen waard ware. De Heer Brunet(Fr.) zei dat de EEG zich voor het APS werkelijk niet hoefde te schamen en dat het terugbrengen van de contingenten tot 16 een mooi resultaat was.

Staatssecretaris Brinkhorst zei dat het niet ging om conflicten te maken terwille van het conflict, maar dat een zo minimale verbetering van het APS niet zonder meer kon worden goedgekeurd. Als andere geindustrialiseerde landen iets nalieten betekende dat niet dat de EEG eenzelfde richting moest inslaan. Juist indien een Europese identiteit werd nagestreefd, diende iets beters te worden gepresteerd. Als de andere raadsleden bereid waren om over te gaan tot een serieuze heroverweging van het APS dan was Nederland bereid constructief mee te werken. Men zou in januari een discussie kunnen hebben onder het nieuwe voorzitterschap, om op basis van een stuk van de Commissie te gaan praten over de grote lijnen voor het verbeteren van het systeem vanaf 1 januari 1976.

Minister Shore vond dat Staatssecretaris Brinkhorst een "powerfull case" had. Ook Sir Christopher Soames zei graag een discussie van deze aard te zullen hebben. Hij wees er overigens op dat de Commissievoorstellen al in juni waren ingediend en dat er dus in het afgelopen jaar al tijd geweest zou zijn voor een algemene discussie. Thans zou het schema voor 1975 dienen te worden besproken. Ook bracht hij naar voren dat hij tijdens zijn bezoek aan Zuid-oost-Azië lof had gekregen voor de Commissievoorstellen, die ook door de Secretaris-Generaal van de UNCTAD met instemming waren ontvangen.

De Voorzitter achtte het redelijk om een dergelijke algemene discussie zeer snel aan te vangen. De Heer Macchia zei dat Italië het te vroeg achtte om daar reeds begin volgend jaar mee te beginnen.

Schoeisel uit Hong Kong.

De Commissie bracht een compromisvoorstel ter tafel dat U per koerier toegaat. Ministers van Elslande en Keating wezen op de moeilijkheden van deze industrietak in hun landen, maar konden met het voorstel akkoord gaan als dat met alle delegaties het geval was. Staatssecretaris Brinkhorst meende dat een speciale regeling

voor Hong Kong niet werkelijk noodzakelijk was, maar was bereid om met het voorstel akkoord te gaan, om uitvoering te geven aan van wat hij zojuist had gezegd over constructieve medewerking indien het hele systeem aan een onderzoek zou worden onderworpen.
De Heer Macchia maakte een Italiaans voorbehoud, dat hij pas introk nadat de Commissie ermee akkoord was gegaan om leren schoenen van het compromisvoorstel uit te sluiten. Met die wijziging werd het compromisvoorstel voor schoenen uit Hong Kong aanvaard.

Textiel.

Minister Shore aanvaardde met "considerable reluctance" de Commissievoorstellen met opname in de notulen van de verklaring "het geval Hong Kong zal tijdens de uitwerking van een communautair stelsel voor algemene preferenties voor 1976 opnieuw bezien worden."

Ricinusolie.

De Heer Macchia stelde voor het GDT met 1 punt tot 7% te verlagen. Minister Shore vroeg verlaging tot 6%, hetgeen tenslotte door Italië werd aanvaard onder voorwaarde dat dit produkt niet meer voor verdere verbetering in het APS in aanmerking zou komen.

Opname van plantaardige oliën.

Staatssecretaris Brinkhorst wees op de Nederlandse stellingname, weergegeven in noot 2 op blz. 6 van het document. Hij staafde de Nederlandse opvatting door te verwijzen naar het systeem van "dual pricing" van de Filippijnen, waar kokosolie werd geproduceerd, en zei dat opname van dit produkt alleen kon worden overwogen in het kader van een oplossing voor alle oliën en vetten. Minister Shore meende dat kokosolie moest worden opgenomen en dat deze opname kon worden gebonden aan het inwerkingtreden van de nieuwe associatie-overeenkomst met de ACP-landen. Na een korte discussie waarin Staatssecretaris Brinkhorst verzet aantekende tegen het voorwaardelijk karakter van het landbouwaanbod werd uiteindelijk akkoord gegaan met het compromisvoorstel van de Commissie luidende:

quote Les inclusions conditionnelles.
Le Conseil approuve les raisons, exposées dans le document COM(74) 950 final, qui ont amené la Commission à proposer dans le schéma des préférences tarifaires généralisées 1975 l'inclusion d'un certain nombre de produits sous la forme conditionnelle.

Le Conseil est convenu de mettre en vigueur ces inclusions - dont la liste des produits comportant au moins ceux proposés par la Commission dans le document COM(74) 950 final et dont les modalités techniques seraient à définir ultérieurement - dès la mise en oeuvre du contenu commercial de la nouvelle convention d'association qui pourrait être éventuellement appliqué de façon anticipée.

unquote

Tabak.

De Commissie had als compromis een contingent voorgesteld van 28.650 ton met een nieuwe verdeelsleutel. Minister Shore achtte het nodig om verder in de richting van 35.000 ton te gaan. Het maximale diende voor India te worden gedaan. Het V.K. hield overigens niet vast aan enig bepaald aandeel voor zichzelf. Staatssecretaris Brinkhorst zei het maximum voor Indonesië te wensen en derhalve uitbreiding van andere tabaksoorten die dat land ten goede kwamen. Bovendien verzocht hij, in het licht van hetgeen Minister Shore had gezegd, om verlaging van het Britse contingent en een vergroting van het Benelux-contingent tot het normale Benelux-aandeel van

10,5%. De Heer Macchia herinnerde eraan dat ten aanzien van dit moeilijke produkt het vorige jaar besloten was slechts bij uitzondering en voor een keer een tariefcontingent in het kader van het APS te openen. Dit buitengewone karakter zou, nu tabak ook dit jaar toch werd ingevoegd, gehandhaafd moeten blijven, zodat dezelfde inschrijvingen in de notulen als het vorige jaar dienden te geschieden. Overigens wenste hij een aandeel voor Italië van 2.000 ton (in plaats van de voorgestelde 1351) en geen uitbreiding tot andere tabak. Indien dit laatste gebeurde zou zulks de gemeenschappelijke landbouwpolitiek ten gronde richten. Sir Christopher Soames zei niet tegen een verhoging voor Italië te zijn en stelde voor het totale contingent op 30.000 ton te brengen zodat kleine veranderingen in de verdeling onder de lidstaten mogelijk zouden zijn. Met dit laatste werd tenslotte akkoord gegaan.

Roemenië.

Staatssecretaris Brinkhorst zei dat Nederland niet akkoord kon gaan met de voorgestelde verbetering voor Roemenië. Roemenië was geen ontwikkelingsland, zodat geen verdergaande concessies konden worden gedaan. Hij merkte op dat de Nederlandse afwijzing hiervan overigens niet in het onderhavige document stond. De Heer Cazimajou zei dat dit laatste kwam omdat hierover reeds een akkoord was bereikt. Sir Christopher Soames zei dat de verbetering van Roemenië uitsluitend optisch was en dat het politiek te betreuren zou zijn als deze kleine verbetering er niet door zou komen, waarbij hij er op wees dat daardoor geen enkel ontwikkelingsland schade ondervond. De exporten van Roemenië in het kader van het APS waren verwaarloosbaar. Denemarken, Italië en Duitsland steunden dit betoog. Staatssecretaris Brinkhorst wees erop dat Nederland goede handelsbetrekkingen met Roemenië wenste. Roemenië stond echter op de 4e of 5e plaats van de landen die voordeel trokken uit het APS. Hij kon in het licht van het door hem naar voren gebracht niet met deze verbetering akkoord gaan. Besloten werd dit terug te verwijzen naar de Permanent Vertegenwoordigers.

Behalve dit laatste punt werd het APS voor 1975 aangenomen.

8. Betrekkingen met de Staatshandellanden (dos. S/1254/74 + add. 1)

De Raad kwam zonder discussie overeen om aan de Permanent Vertegenwoordigers het mandaat te geven de formulering van de twee beschikkingen inzake het autonome regiem op zeer korte termijn te beëindigen, waarna deze als A-punt op een volgende Raad of via de schriftelijke procedure konden worden aangenomen.

De Raad aanvaardde eveneens zonder discussie het Nederlandse ontwerp voor een verklaring, af te leggen ter gelegenheid bij het aannemen van het autonome regiem, alsmede de meestbegunstigingsverklaring, zoals gewijzigd, dus o.m. met de Nederlandse toevoeging.

9. Betrekkingen met Iran.

Zonder discussie ging de Raad akkoord met de oriëntaties aangegeven onder 4 van document I/166/74.

10. Betrekkingen met Portugal (doc. S/1237/74)

Voorzitter Sauvagnargues stelde de onder 4 b, c en d van bovengenoemd document vermelde vraagstukken aan de orde, t.w.:

(4b) - kon de Raad aanvaarden dat het Gemengd Comité kennis nam van alle door Portugal ingediende verzoeken en kon de Gemeenschapsdelegatie bij de gelegenheid alle nodige aanvullende inlichtingen vragen;

(4c) - kon de Raad aanvaarden dat het Gemengd Comité werd belast met de verdere behandeling van alle Portugese verzoeken teneinde desbetreffende aanbevelingen te doen;

(4d) - kon de Gemeenschapsdelegatie in het Gemengd Comité worden gemachtigd om - afhankelijk van de door Portugal ingenomen standpunten - mee te delen dat de EEG in beginsel gunstig stond tegenover het t.z.t. en in een passend kader aanknopen van onderhandelingen met Portugal.

Minister van der Stoel meende dat de Gemeenschap Portugal zo positief mogelijk tegemoet zou moeten treden. De Gemeenschap zou op korte termijn tot enige concrete daad moeten komen ten opzichte van Portugal, teneinde zo veel mogelijk de opbouw van stabiele democratische verhoudingen in dat land te stimuleren. De Raad was heden gesteld voor een politiek probleem, niet voor het zoveelste technische handelsprobleem. Nederland zou graag de vraag bespreken of de EIB over zou kunnen gaan tot het verstrekken van een lening aan Portugal. Nederland zou daar, in de bovenbedoelde politieke context, voorstander van zijn.

Sir Christopher Soames stelde dat bovengenoemde zinsneden onder 4 b en c niet verder gingen dan wat de Gemeenschap reeds gedurende het laatste Gemengde Comité in juni jl had gezegd. Dit kon thans weer worden bevestigd. Daarnaast rees echter de vraag of de Gemeenschap nu of later een politiek gebaar jegens Portugal wilde maken. Sir Christopher Soames bepleitte Portugal een "extra politieke aanmoediging" te geven. Hij merkte voorts op dat Portugal niet om institutionele verbeteringen had gevraagd (nota vermeld in Uw 109 278 bleek de Commissie niet te hebben ontvangen). Wat de toegang tot het EIB betrof diende elk verzoek daartoe op zijn eigen merites te worden bezien.

Minister van Elslande zei dat België voor elke hulpactie was die onmiddellijke en doelmatige opluchting zou kunnen geven in de benepen financiële situatie van Portugal. Hij verklaarde zich, evenals de Ierse, Deense en Luxemburgse vertegenwoordigers voorstander van het onder 4 d genoemde. Staatssecretaris Wischnewski zei dat de Duitse vertegenwoordigers zich in het verleden terughoudend ten opzichte van 4 d hadden opgesteld. Dit was echter onjuist. Duitsland had hier in het geheel geen bezwaar tegen. Het was integendeel noodzakelijk om een gebaar jegens Portugal te maken.

Staatssecretaris Hattersley verklaarde een enthousiaste supporter van de voorstellen van Minister van der Stoel te zijn. Staatssecretaris Pedini zei dat Italië open stond voor Portugese aanvragen, waar het duidelijk was dat Portugal hulp nodig had. Enige voorzichtigheid was echter geboden, met name op handelsgebied waar de Gemeenschap rekening moest houden met haar verplichtingen in Middellandse Zeeverband. Minister Sauvagnargues zei voor de Franse delegatie dat het verstrekken van leningen door de EIB zou moeten worden bestudeerd. Frankrijk was daar niet per sé tegen, maar men moest zich er rekenschap van geven dat dit nog nooit was gedaan en dat men kon verwachten dat Israël hetzelfde zou gaan vragen.

De voorzitter concludeerde dat de Raad een positieve benadering van Portugal wenste en dat zij de bovengenoemde punten onderschreef, al moest er op tarifair gebied voorzichtigheid worden betracht.

11. <u>Diversen</u>.

Geen opmerkingen.

-.-.-.-.-.-.-.-.-.-